

Hei

Jeg viser til høringsbrev av 21.1.2014 hvor det åpnes for at også enkeltpersoner kan komme med hørings svar. Jeg setter stor pris på denne muligheten og ber departementet registrere dette som egen høringsuttalelse.

Som mann vil forslaget til reservasjonsordning for fastleger ikke påvirke meg direkte. Det er ikke jeg som vil oppleve å bli avvist av fastlegen min etter en uplanlagt graviditet. Det er ikke jeg som må forklare uvitende foreldre om hvorfor jeg plutselig blir nødt til å bytte fastlege og det er ikke jeg som blir nødt til å holde meg oppdatert på det kommende reservasjonsbyråkratiet.

Som medmenneske opplever jeg imidlertid at saken angår meg i høyeste grad. Jeg kan ikke akseptere at halvparten av landets befolkning får et dårligere helsetilbud enn det jeg får. Jeg kan ikke akseptere et helsevesen der jenter og kvinner i alle aldre kan oppleve å møte moralsk fordømmelse fremfor en hjelpende hånd i en sårbar situasjon. Derfor vil jeg varsle at jeg, i likhet med tusenvis av andre menn, vil reservere meg mot å benytte reservasjonsleger. Facebook- siden «solidaritetsalternativet- menn som reserverer seg mot reservasjonsleger» har i skrivende stund over 3000 medlemmer og vi vokser for hver dag.

Som skattebetaler bidrar jeg til spleiselaget som har gitt oss i Norge et av verdens beste helsevesen. En av de viktigste grunnsteinene i dette helsevesenet er fastlegeordningen. Leger som søker seg hit og selv velger å utgjøre førstelinjen i helsevesenet må forventes å legge fra seg personlige, religiøse og politiske overbevisninger før de trer inn i legerollen. Jeg er svært lite interessert i at mine skattepenger skal gå til å betale lønna til folk som ikke ønsker å gjøre den jobben de får betalt for å utføre av det offentlige.

Selv om det selvsagt er mulig å ha forståelse for den enkelte reservasjonsleges etiske standpunkt rundt en rekke temaer er det vanskelig å akseptere at det skal være en offentlig oppgave å ta tilpasse seg dette. Ulike mennesker kan ha etiske betenkeligheter mot vidt forskjellige typer oppgaver som for den enkelte kan føles akkurat like alvorlig. Hvor skal grensen gå hvis vi først skal anerkjenne at en type religiøs eller etisk overbevisning skal gi rett til reservasjon? Skal helseministeren vurdere år for år hvilke type etiske eller religiøse overbevisninger som er verdige nok til å kvalifisere til reservasjonsrett?

Norge er et land med en stadig mer variert befolkning. Vi har stadig flere kulturer, religioner og livssyn representert i landet vårt. Et slikt samfunn forutsetter velvillighet og toleranse, men også tydelige spilleregler. Den beste måten å møte en slik utvikling på er å ha et felles sett med regler som vi forventer at respekteres av alle. I møtet med helsevesenet skal alltid pasientens rettigheter veie tyngst.

Det er en grunnleggende rettighet for alle mennesker å ha frihet til tro på hva man vil, men det er ingen menneskerettighet å utøve denne troen gjennom en stilling som fastlege.

Med Vennlig hilsen

Andreas C. Halse